

[Holger Andersen.]

vilde han ikke gaa nærmere ind derpaa. Jeg haaber ikke, at det ærede Medlem af mine Udtalelser kan faa Indtryk af, at der fra vor Side er nogen som helst Tilbøjelighed til at lægge Hindringer i Vejen for dette Lovforslags Gang gennem Landstinget. Men da den socialdemokratiske Ordfører i det andet Ting i sin Tale ved anden Behandling med Rette henviste til, at man ikke af den korte Udvalgsbehandling kunde danne sig et klart Billede af Betydningen og Rækkevidden af de Spørgsmaal, der har været forhandlet om, har vi haft Ønske om, at vi under en ganske kort Udvalgsbehandling maatte faa de samme Oplysninger, som den højtærede Undervisningsminister har givet i det andet høje Ting. Det ærede 3die tingvalgte Medlem talte om, at der her var serveret en særlig velsmagende Portion Mad, og at der ikke behøvedes noget særligt Krydderi. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem, men somme Tider skal man heller ikke drikke en god Flaske Vin alt for hurtigt; den smager bedre ved at nydes langsomt.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Gunnar Fog-Petersen: Dette Lovforslag betyder paa ny et Fremskridt for Universitetsundervisningen i Aarhus, der nu har faaet Navn af Aarhus Universitet, hvad man til at begynde med var meget ængstelig for at udtale.

Jeg kan paa mit Partis Vegne slutte mig til de anerkendende Ord, som ærede Ordførere har udtalt ved denne Lejlighed, ikke alene om Aarhus By og det Initiativ, man har taget dér, men ogsaa om den Holdning, Københavns Universitet har indtaget over for Universitetet i Aarhus. Naar dette Universitets Historie engang skal skrives, vil Hovedæren tilfalde den Kreds af Mænd i Aarhus, som havde Mod og Kraft til at gennemføre denne Sag, og det vil sikkert ogsaa blive noteret, at Københavns Universitet har vist en fordomsfri Forstaaelse af det, der har udviklet sig her, hvad man i øvrigt kun havde Grund til at vente af en Forsamling af Videnskabsmænd. Man kan ogsaa sige, at den danske Stat og Rigsdagen har stillet sig forstaaende over for det, som er kommet frem her, og som har mødt Anerkendelse fra alle Sider. Jeg vil udtale Haabet om, at Regering og Rigsdag fremdeles vil vise Forstaaelse, saa at Fremskridtene kan fortsættes, indtil Maalet er naaet: et uafhængigt, selvstændigt jysk Universitet i Aarhus.

Men dette Maal er ikke naaet endnu. Lovforslaget betyder et Fremskridt i den rigtige Retning, men endnu aander Lovforslaget Ængstelse, Forbehold, Forsigtighed. § 1 begynder:

„Under Forudsætning af, at Institutionen Aarhus Universitet stiller til Raadighed de til videnskabeligt Arbejde og Undervisning af universitetsstuderende fornødne Lokaler med Tilbehør, herunder nødvendige Laboratorier med Inventar og Instrumentarium, bemyndiges Undervisningsministeren til. . . .“

„Under Forudsætning af. . . .“, saadan har hele denne Sags Forløb været. Under Forudsætning af, at Aarhus gør det væsentlige, gaar foran, løber Risikoen, vil Staten komme bagefter. Jeg anser dette, at der kommer et Universitet i Jylland, for meget betydningsfuldt. Jeg anser det for et Brud paa den Udviklingslinie, som har været fulgt gennem lange, lange Tider her i Landet: at alt, hvad Staten foretog sig af kulturelt, skulde være samlet i Hovedstaden, og at den øvrige Del af Landet, centraladministrativt set, blev betragtet som et Vedhæng til Hovedstaden. Alene det almindeligt brugte Udtryk „Provinsen“ er et Udtryk for Sjælen i denne Tankegang. Det er jo endnu den Dag i Dag saaledes, at hvis en Statsinstitution skal lægges et Sted her i Landet uden for Hovedstaden, betragtes det som en Selvfølge, at Befolkningen paa den Egn, hvor Institutionen skal lægges, afholder Udgifterne ved Opførelse af Bygninger, ved Tilvejebringelse af de nødvendige Grunde, Veje o. s. v. Det, som man her i Hovedstaden vilde betragte som fuldkommen utænkeligt, nemlig at man opstillede det som en Selvfølge, at Kommunen stillede Grunde og Bygninger til Raadighed for de Statsinstitutioner, der paatænkte oprettet her, betragter man som en Selvfølge for de vedkommende Kommuner, naar det gælder det øvrige Land. Skal der bygges en Kaserne i en jysk By, forhandler man med Byraadet om, at Byen stiller Grund til Raadighed, opfører Bygningen og stiller den til Disposition for Statsmyndighederne. Men Kaserne og Garnisonsbygninger her i Hovedstaden betragtes det som en lige saa naturlig Ting, at Staten anskaffer, og at Staten opfører. Skal der bygges et Statsseminarium i en By, hvor det ikke har været før, betragtes det som givet, at den By, som vil yde mest dertil, stille den bedst mulige Grund til Raadighed, helst bygge det hele selv, har de største Forudsætninger for at faa denne Statsinstitution lagt paa det paagældende Sted og nyde de